

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0292
Dok.: TTM40224

Besvarelse af spørgsmål nr. 15 af 11. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel fra Politiken den 9. oktober 2006 vedr. seksuel diskrimination på Færøerne, herunder redegøre for, hvorfor § 266 b om forbud mod diskrimination på grund af seksuel orientering ikke gælder for Færøerne og baggrunden herfor.”

Svar:

I den pågældende artikel omtales bl.a. et overfald på en homoseksuel mand på Færøerne, og der peges på, at lovgivningen på Færøerne ikke giver mulighed for at sanktionere diskrimination i forhold til homoseksuelle.

I den anledning bemærkes følgende:

1. Efter straffelovens § 266 b er det strafbart offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds at fremsætte udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race mv. gør det strafbart inden for erhvervs-mæssig eller almennyttig virksomhed at nægte at betjene en person på samme vilkår som andre på grund af dennes race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

Beskyttelsen af personers ”seksuelle orientering” i straffelovens § 266 b og lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race mv. blev indført ved lov nr. 357 af 3. juni 1987. Efter ændringslovens § 4, stk. 1, gælder loven ikke for Færøerne, men den kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for denne landsdel med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Det færøske landsstyre blev efter vedtagelsen af loven i 1987 forelagt ændringerne og anmodet om en udtalelse om, hvorvidt man ønskede loven sat i kraft på Færøerne. Landsstyret meddelte, efter at sagen havde været forelagt Lagtinget, at man ikke kunne anbefale, at loven blev sat i kraft på Færøerne.

2. Fra dansk side har man i kraft af det udstrakte selvstyre, som Færøerne har inden for rigsfællesskabet, valgt at respektere den nævnte holdning og har derfor – uanset den klart modstridende danske holdning på dette område - ikke benyttet adgangen efter ændringslovens § 4, stk. 1, til ved kongelig anordning at sætte bestemmelserne i kraft på Færøerne.